

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה סד.

מסורת הש"ס

(ב) ממות כל: מ"ק ב':
 (ג) ויתפסות כלום פ"א ה"א:
 (ד) מ"ק ויתפסות פ"א ה"א:
 (ה) נרמס מהר"א ל"א כלום
 (ו) עדן כלן ויתפס
 (ז) מהר"א: ו"פ מ"ק
 (ח) מ"ק ויתפס: ממות ופ"א
 (ט) שנים כ"א פנים ויתפס:
 (י) ולפ"א כ"א (ד) ופ"א כ"א
 (יא) ויתפס: פ"א
 (יב) מ"ק ויתפס: פ"א
 (יג) מ"ק ויתפס: פ"א
 (יד) ויתפס: פ"א
 (טו) ויתפס: פ"א
 (טז) ויתפס: פ"א
 (יז) ויתפס: פ"א
 (יח) ויתפס: פ"א
 (יט) ויתפס: פ"א
 (כ) ויתפס: פ"א

תורה אור השלם

1. את חקתי תשמרו
בהמתק לא תרביע
כלאים שדך לא תזרע
כלאים ובגד כלאים
שעטנו לא תעלה עליך:
ויקרא יט יט

גליון הש"ס

תום' ד"ה ר"ע וכו' דהא
פ"ב דמכות דף בא ג"ל
פ"א דמכות דף ד' ע"ב
וע"ש בתום' ד"ה הא;
בא"ד ואת' דהאך ס"ה.
קשה לי הא מ"מ איכסורא
לדוריתא בלא מעשה אלא
דאין לוקח וא"כ מדמותר
לעקור מוכח דלמעט
מיסלה שרי ונ"ע:

הגהות הב"ח

[illegible]

אכל עוקרין. להשליך לאיבוד וזע"ג דרוזא בקימתן שלא יעקרו מאליהן עד שיעקם הוא: **סדרה הוי.** דקמתי עוקרין: **אפילו לר' עקיבא דאמר המקיים בכלאים לוקם.** דלס זרען אחר ובא זרע ונעשה להן סייג וגדר כדי לקיימן לוקם אלמא אסור להיות רוצה

בקיומו: **הפנטס והמחפס.** לנחר ורועמן חופה עפר עליהן כדרך כל הלוודעס: **לוקס.** דעיון נמי זורע דמה דרבי של זורע לנמוחי פירי מבין הא נמי לנמוחי פירי מבין: **ס'ל לא כלאים.** כלל הדבועה קא דביש מדממן כלאים דלא חרביע דביש ערה דרשין (מ"ק דף כ:) כלאים דין לא מדלא חביי בהמתן לא חרביע כלאים (ו) ולא חרביע ערך כלאים שישן שדך אכלאים דלעיל נמי דרשין ויטעמך דמחירי הכתוב שלא יכו כלאים בשדה ואילו עוקרין שרי למעוטי חיפלה אפי"ג דרורא בקיומן עד שיפקסם הא ויטעל שכר: **רבנן הוה.** דלעיל אפס כהו יא רורא בקיומו אבל יין נסך דאסור להיות רורא בקיומן ודשמישאי אימר לך דאסור: **ומאי אירא עוקרין.** מדלאטקין למשיח עוקרין משמע (ו) דהא רורא בקיומן דמעוטי חיפלה הוא שרי אכל קיום מגור אסור וזי רבנן אפי"ג קיום נמי שרי: **לעולם רבנן הוה.** אפי"ג דלאטקין למשיח עוקרין לאו משום איסור רורא בקיומו אלא משום איסור מתנת חנם וזי יודעה היא דלמחר צפיק (לעיל כ.) אסור ליתן להם מתנת חנם ואשמעתי למעוטי חיפלה שפיר דמי: **ומתקשין ונהי נמי דרבי יהודה היא מדרבי יהודה דשרי איסור דדייה גמי מעוטי חיפלה נשמע לר"ע דשרי נמי איסור אסור משום מעוטי חיפלה וגבי יין נסך נמי משום מעוטי חיפלה שרי: **ופו.** ליכא לאקשוי (ו) מיהי: **דמי עבודת כוכבים.** עובד כוכבים שמוכר עבודת כוכבים מדינה מן קב בהנחה: **ופו אפיגניירו.** צולו והתגניירו דלמחר שתתגניירו אסור למכור להם (ו) עבודת כוכבים שניכנס. אלאמי כי מזבין ליה צביומו עובד כוכבים שרי לנאטמיה צה כסאיהו: **רבנן.** בעולו לכו מקודס. ועובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים הלכך דמיה מותרין דהא צביל: **מוסר.** אלאמי דמי עבודת כוכבים ציל עובד כוכבים מותר: **מאי שנא רישא.** לך צבין איפשוט מיהו מתני' היכי מיתבא: **מפני שרורא בקיומו.** עד שיתכנה העובד כוכבים: **עול אסר עבודת כוכבים.** אלאמי דלמחר רורא**

בְּקִיּוּמָהּ שֶׁלָּה שֶׁתִּשְׁתַּבֵּר עַד שִׁטּוֹל מִדּוֹ כְּנֶגְדָּהּ (ס) מוֹתֵר: הַמַּחֲלָקָה
 אֵינָה שְׂרֵיבָה, עַל־כֵּן הָיוּ שָׁל כִּסְאֵי שֶׁתִּשְׁתַּבֵּר יִחְלָקוּהָ לְשִׁבְרֶיהָ דִּלֵּל
 לְפָנֶיהָ לִגְרַם שֶׁיִּשְׁתַּבֵּר: וְאֵין בָּהֶם כֶּסֶף מֵאֵל אִיכָל לְמִשְׁכָּר. וְהָיוּ שָׁל דְּוָלֵי שֶׁל
 יִשְׁתַּבֵּר יִבְדֵּל וְקָמְתָּ טוֹל אִתָּהּ יוֹן וְאֵין פִּירוֹת: בְּחֶסֶד הַדְרִיזִי.
 דִּלֵּל אִיכָכָה לֵן דְּהִיִּין בְּלוֹעַ בְּתוֹבוֹ וּפְלוֹטֵי כְּשֶׁשְׂוֹרֵה בְּמִסִּים:

ג

כן תפשוט בעיני דהא משמע מחור הברייתא ישראל שטעה בנפ
אלמנה אין אחד לשיטה והשתא ילכא למתלי טעם ההיחור משום
האמר אין נפק ויהי מרמי עובדת כוכבים דחמורא לפרא: **אמר**
ומה הלשון המתן לי כלומר איך יכול ליפרע ממקום אחר ואי
נקביונו כגון שאין לו ערב ממנו ואף אין לו נכסים אחרים שיכיר
ממקום שאין לו אמרינתא שם עובד כוכבים מועיל כלום דא

אבל עוקרין עמו כרי למעוטי את התפלה
סברוהא מני ר' עקיבא היא דאמר המקיים
בכלאים לוקה דתניא^(א) יהמנשכ והמחפה
בכלאים לוקה ר"ע אומר אף המקיים מ"ט
דר"ע אמר קרא ישוך לא תורע כלאים אין
לי אלא זורע מקיים מני ת"ל^(ב) כלאים
ואילו למעוטי תפלה שרי לא הא מני רבנן
א"ר א' רבנן מאי איריא עוקרין אפי' קיומי
נמי שפיר דמי הכא במאי עסקין כגון דקא
עביד בתנא ור' יהודה היא דאמר^(ג) ליתן
להם מתנת חנם אסור מדרכי יהודה
עשמע לר"ע לאו אמר ר' יהודה אסור ליתן
להם מתנת חנם אבל למעוטי תפלה שפיר
דמי לר"ע נמי אע"ג דא"ר עקיבא המקיים
בכלאים לוקה למעוטי תפלה שפיר דמי
ויתו לא מדיה הדר יתבי וקמבעיא להו דמי
עבודת כוכבים ביד עובד כוכבים מהו מי
תופסת דמיה ביד עובד כוכבים או לא אמר
להו רב נחמן יסתברא דמי עבודת כוכבים
ביד עובד כוכבים מותרין מדהנהו דאתו
לקמיה דרבה בר אבוא אמר להו זילו ובינו
כל מה דאית לכו ותו איתגירו מ"ט^(ד) משום
דקסבר דמי עבודת כוכבים ביד עובד כוכבים
מותרין ודלמא שאני התם דכיון דדעתיה
לאתגורו ודאי בטלה אלא מהכא^(ה) ישראל
שהיה נושה בעובד כוכבים מנה ומכר
עבודת כוכבים והביא לו יין נסך והביא לו
מותר אבל אם אמר לו המתן לי עד שאמכור
עבודת כוכבים ואביא לך יין נסך ואביא
לך אסור מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא
אמר רב ששת סיפא משום ידחה ליה כי
רוצה בקיומו וכי רוצה בקיומו כה"ג מי
אסיר והתנן יגר ועובד כוכבים שירשו אביהן
עובד כוכבים ר' יבול לומר לו מול אתה
עבודת כוכבים ואני מעות מול אתה יין נסך
ואני פירות אם משכאו לרשות הגר אסור
אמר רבא בר עולא מתני' בעבודת כוכבים
המתחלקת לפי שבירה תינה עבודת כוכבים
יין נסך מאי איכא למימר בחרם הדרייני והלא
רוצה בקיומו שלא יגנובו ושלא יאבדו אלא
א"י פפא ירושת הגר קאמרת שאני ירושת הגר
דיאקילו בה רבנן גזירה שמה יחזור לקלולו
תניא

מכרה לעובדיה לא
 אינם חוששין זה וזה
 ודלמא שאני התם כיון
 הקשה הרב רבי
 ביטול היו יכולין למכור והו
 שייך זה ביטול ואפילו הכי

ובנייתו ד' ישראל שנוה בעובד יוכבים שמור עבודתו מחלי טעם ההיתר משום ציטול דהא ציין נפק לא ש' ס' דחמירא לאסורא: **אבל** אם אפר' לו הסתן ואבי' לו ליפרע ממקום אחר וצריך לקח להסתיין עד שאלו אין לו נכסים אחרים שיכול לקח חובי מיד עליהם יוכבים ומועלת בלוס דלא א' כן כל עובד כורכ

וְיִיכָר מִימֵי רָאִיָּה מִתְחַלְלָה מִכְלָלָה לְאִין
וְיִיכָר וּבֵן מִשְׁמַע מִדְּמִימֵי עֵלֶּה קִרְא
בְּרָךְ הָאֵל הַצִּיּוֹר רָאִיָּה מִכְלָלָה דְּלִלְלָה
אֵין אֵין מִכְלָלָה דְּלִלְלָה אֵין אֵין מִכְלָלָה
וְעֵסֶם שֶׁרֶף אֵין לִשְׁלֹא וְאֵם כֵּן נוֹכַח
לְדִלְלָה דְּלִלְלָה כְּמִלְּךָ דְּלִלְלָה אֵין קִנְיָן
לְעִיבֹד כּוֹכֵבִים צִיָּי: **סְבִירָה** אֵין
מִנִּי רָע הָאֵין: פִּירוּשׁ אֵפִי לְרָע דְּלִי
לְנִכְנֵן לְמִדְּמִימֵי מִנִּי אֵין אֵין עֻקְרִין
אֵין מִקְרִימֵי מִנִּי שֶׁרֶף אֵין אֵין מִנִּי
עֻקְרִין לְדִי אֵין אֵין לְרָע וְכֵן יִשְׁאֵל
דְּלִלְלָה אֵין עֻדְרִין לְקִימֵי וְכֵן לְנִכְנֵן
דְּלִי לְרָע לְמִנִּי אֵין מִקְרִימֵי וְכֵן אֵין
עֻקְרִין: **רָבִי** עֻקְרָה אֵין אֵין אֵין
הַבְּרִיָּה: פִּירוּשׁ כְּנֻטִּי שְׁעָה לְהַסֵּם
פִּירוּשׁ וְגַדְלָה כְּנֻטִּי כְּדִי לְקִימֵי וְכֵן
כּוֹיִן: דְּהֵא שֶׁכֵּן דְּמִדּוּת (דְּכָא): מִדְּמִי
לְרָע אֵין לֵאמֹר שֶׁרֶף אֵין מִנִּי מִשְׁמַע
אֵין לְקִימֵי עֵלֶּה וְלִלְלָה כְּפִירוּשׁ הָעֻקְרִין
שְׁפִירוּשׁ מִקְרִי (ו) בְּנִיחָה לְדִלְלָה לְנִכְנֵן
בְּנִיחָה דְּלִלְלָה לְקִימֵי אֵין לֵאמֹר שֶׁרֶף
מִנִּי מִשְׁמַע לְקִימֵי עֵלֶּה: "וְאֵין" אֵין
מִנִּי לְמִדְּמִימֵי כְּנֻטִּי אֵין אֵין אֵין

מוסף רש"י

[illegible]